

Fossielenfestival

Mevr. J. A. Lap-Beerman

De Jaarvergadering in Winterswijk was een éclatant succes. Onze gelukwensen aan allen die de vele, vele voorbereidingen troffen; speciaal Mevrouw Langedijk-Kreiken en de Heer W. Peletier. Reeds vrijdagmiddag kwamen de eerste deelnemers aan. Wij hadden het geluk in Hotel Onland te Meddo ondergebracht te zijn, waarbij ons tot onze verrassing bleek dat de trots van Meddo, Neerlands grootste zwerfsteen, op korte afstand een accent van 'groot gewicht' aan deze buurtschap geeft. We waren daardoor in de gelegenheid, hem met zijn 40.000 kg rustig van nabij te bekijken. Op een mooie, ruime plaats, nabij de kantine van de voetbalvereniging was een enorme steen, rechtopstaand op een voetstuk geplaatst. 't leek wel een Menhir! Amfiboolachtige insluitsels en duidelijk waarneembare veldspaatkristallen waren duidelijk te zien in de granieten kolos. 'n Bereisde zwerfer!

Zaterdagmorgen stroomden de 175 gasten naar 'Fides et Concordia', waar zij werden ontvangen, geregistreerd en van koffie voorzien. Jong en oud krioelde er dooreen, oude bekenden begroetend en nieuwe kennissen makend. Dan komt een plechtig ogenblik; het formeren van de stoet van 67 auto's voor de rit naar Miste. Generaal Peletier heeft zijn troep echter volkomen in de hand en leidt deze moeilijke operatie op rustige wijze, waarbij hij zich ook van de onvolprezen medewerking van de Winterswijkse politie heeft verzekerd. Door het stille parkachtige landschap kwamen we uiteindelijk veilig op het weiland van de landbouwer Berenschot, waar een grommende graafmachine een groot vierkant gat vrat in de groene weide, tot wel 2½ tot 3 meter diepte. De rulle, miocene, glauconitische zwarte klei werd op vrachtauto's geladen en naar Hilgenloo gebracht, uitgestort en opnieuw beladen voor de terugtocht, om aanstonds het als door een voorwereldlijk dier uitgegeten gat, weer op te vullen. De gespannen verwachting is voelbaar. Zelfs bovenop de vrachtauto's, klimmen de ongedulden om reeds nu al naar fossielen te speuren.

Wanneer er voldoende vrachtauto's* met materiaal zijn beladen, begeeft de karavaan van auto's zich naar 't Hilgeloo, iedereen gewapend met schopjes en zeven, belust op mooie vondsten. Die zijn er dan ook, schelpen en slakkenhuisjes in alle formaten, mooie koralen, haaietanden en gehoorbeentjes van vissen, soms zelfs grote botten uit een ver verleden.

De gemeente Winterswijk was zo attent geweest de randen van de plas te egaliseren tot een soort strand, dat hier en daar echter drijfzand-eigenschappen vertoonde. Gelaarsde dames en heren verdwenen soms met een zuigend geluid naar een lager niveau en werden door reddende handen, onder grote hilariteit uit de blubber gehesen. De vrachtauto's hadden hun zwarte inhoud in keurige, gelijkvormige hopen rondom de oever van de plas gedrapeerd, een voortreffelijk distributiesysteem, waardoor ieder op zijn gemak aan zijn trekken kon komen en niemand onder de voet gelopen werd. Steeds opnieuw werden de zeven gulzig volgeschep, naar het water

* 2 wagens met 10 ton en 2 met 6 ton.

gedragen, waar het klotsend zeef-rythme de zwarte klei weldra deed verdwijnen en de fraaie slakjes daarna, als enig-overgeblevenen, huppelend trampolino op de zeef dansten.

Het ging er zeer geanimeerd toe en een welkome onderbreking was de uitdeling van de lunchpakketten en de keurige bekers koffie, die uit een reusachtige melkbus geschept werden. Ook hiervan was de organisatie weer prima, één nam de bonnetjes in, waarna de Heer Peletier spijs en drank uitreikte.

Toen het tijd werd Winterswijk weer op te zoeken, was al het gestorte materiaal (32 ton) nagenoeg 'geconsumeerd' en werden de zakjes, zakken, ja zelfs cementzakken met het gewonnen materiaal in de auto's geladen. Na ons wat opgeknapt te hebben, verscheen ieder onbemodderd aan de gezellige gemeenschappelijke maaltijd. Het voortreffelijk diner versterkte nog meer de onderlinge aangeknoopte banden en de daarop volgende vergadering, waarvan de Heer ter Horst reeds een uitvoerig verslag heeft gegeven, had eveneens een vlot verloop.

De volgende morgen verzamelden wij ons bij het postkantoor. Een groot bord wees ons de weg naar de vele traptreden, die naar de tentoonstelling op de bovenverdieping voerden. Het moeten wel een soort stenen-tijdperk-mensen wezen, onze leden daar in Winterswijk, om al dit zware materiaal naar boven te hebben kunnen sjouwen. De Tentoonstelling overtrof onze stoutste verwachtingen! Alles was zeer smaakvol en logisch opgesteld. Ook zagen we daar onze slakken en schelpen van de vorige dag weer, nu echter voorzien van keurige naamkaartjes, zodat ieder ruim in de gelegenheid was, zijn vondsten te determineren.

Het was er een gezellige drukte waar ook een reporter van de regionale omroep verscheen, om enkele vooraanstaande figuren in dit evenement, een kort vraaggesprek af te nemen, dat reeds de volgende dag uitgezonden werd.

Bijzonder leuk was ook de expositie van geologieboeken in de gezellige openbare bibliotheek, die aan de tentoonstellingszaal grensde. Waarlijk, we hebben ook hier weer bijzonder genoten. Slechts moeizaam konden we ons van al deze geologische heerlijkheden losmaken, om de auto's weer te bemannen voor een bezoek aan de grote Muschelkalkgroeve. Maar nu was het gedaan met het mooie weer en een druiliger regen begon ons voorzichtig maar onverdroten, te doorweken. Prachtig waren de indrukwekkende profielen te zien en vele vondsten van fraaie pyrietkristallen waren ons deel en een goudkleurig besluit van deze onvergetelijke dagen. Dagen van vriendschap en gemeenschappelijk natuurgelot.